

шите буновски и мирковски дюлгере произхожда сжщото. Освѣнъ това, въ сѣка една кжща сжществувать по нѣколко свои собствени думи, които сж измислени отъ дѣцата и които доволно чѣсто са распространяватъ по сичкото село, по сичкиятъ градъ, даже и по сичкиятъ округъ.

Народните предания на азиатските народи ни разказватъ, че пжрвоначалните хора сж говорили единъ езикъ, който слѣдъ време са измѣнили именно за това, защото тие не желале да са разселатъ по свѣтътъ, а искале да останатъ въ своето отечество и да живѣять заедно. За да достигнатъ до своята цѣль, тие изградиле така нарѣченната „Немвродова кула“, която е трѣбало да имъ служи за срѣдоточие и да имъ прешяствува да са разединатъ. Други предания говорятъ, че човѣческиятъ родъ, — който са билъ размножилъ послѣ потопись до баснословна цифра и който са бояль да не пострадае изново отъ втори потопись, — намислилъ да изгради гореказанната кула и да са спаси отъ бжджщите наводнения. Освѣнъ тие и нѣколко идийски и гржцки баснословни предания за происхождението на езиците, ние не знаеме почти нищо.

Ние спомѣнахме вече, че езикътъ е такова едно срѣдство, чрезъ което разумните сжщества предаватъ едно на друго своите мисли. Но гласътъ на човѣкътъ са чуе само на незначително разстояние, слѣдователно човѣчеството одавна вече е почувствовало потрѣбность да усжжвршенствува това дѣло, т. е. да даде на говоримиятъ езикъ такава една сила, щото да го чуютъ неговите потомци и намѣстници даже и слѣдъ нѣколко хиляди години.